

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ด้วยสภาพแวดล้อมทางสังคมของมนุษย์ได้เปลี่ยนแปลงไป การเพิ่มขึ้นของประชากร เช่น การขยายตัวของชุมชน และการกระตุ้นทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างรวดเร็วในช่วงเวลาที่ผ่านมาก่อนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม คือทำให้เกิดปัญหาการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเกิดปัญหามลพิษอย่างรุนแรงในหลายพื้นที่ โดยเฉพาะปัญหาขยะมูลฝอยที่มีปริมาณมากเป็นสองเท่าของจำนวนประชากรในแต่ละพื้นที่

เนื่องจากทุกวันนี้คนไทยกว่า 60 ล้านคน สามารถสร้างขยะได้มากถึง 14 ล้านตันต่อปี แต่ความสามารถในการจัดเก็บขยะกลับมีไม่ถึง 70 % ของขยะที่เกิดขึ้น จึงทำให้เกิดปริมาณมูลฝอยตกค้าง ตามสถานที่ต่าง ๆ หรือมีการนำไปกำจัดโดยวิธีกองบนพื้นซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม คือ อากาศเสีย เกิดจากการเผามูลฝอยกลางแจ้งทำให้เกิดควันและสารมลพิษทางอากาศ น้ำเสีย เกิดจากการกองมูลฝอยที่ตกค้างบนพื้นเมื่อฝนตกจะเกิดน้ำเสียซึ่งไหลลงสู่แม่น้ำทำให้เกิดภาวะมลพิษทางน้ำ แหล่งพาหะนำโรค จากมูลฝอยตกค้างบนพื้นจะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของหนูและแมลงวัน ซึ่งเป็นพาหะนำโรคติดต่อทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน เหตุรำคาญและความไม่น่าดู จากการเก็บขยะมูลฝอยไม่หมดทำให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวน และเกิดการแพร่กระจายของเชื้อโรคสู่ชุมชนใกล้เคียง (กรมควบคุมมลพิษ, 2548)

ดังนั้น บทบาทการจัดการรวมถึงการกำจัดขยะจึงกลายเป็นหน้าที่รับผิดชอบโดยหน่วยงานของภาครัฐแม้ว่าภาครัฐจะให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย แต่ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนในอนาคตมีแนวโน้มที่จะประสบปัญหามากยิ่งขึ้น อันเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น ขยะมูลฝอยมีองค์ประกอบ ของสารเคมีอันตราย และ วัตถุที่ย่อยสลายยากประเภทพลาสติก ซึ่งยากต่อการกำจัดมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังมี การต่อต้านของประชาชน ในกรณีของการก่อสร้างสถานที่บำบัด การกำจัดขยะมูลฝอย และการขาดแคลนที่ดินสำหรับการก่อสร้างระบบจัดการขยะมูลฝอยแบบผสมผสาน ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีนโยบายเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย โดยให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอยเพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ และให้มีการรวมกลุ่มของท้องถิ่น เพื่อสร้างระบบการกำจัดขยะมูลฝอยแบบผสมผสานที่เน้นการนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์ในรูปแบบของปุ๋ยและผลิตพลังงานทดแทน หรือเทคโนโลยีอื่นๆ ที่เหมาะสม

ปริมาณขยะในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีปริมาณขยะวันละ 1,000 ตัน เป็นของเทศบาลนครเชียงใหม่ 532 ตัน องค์การบริหารส่วนตำบล 468 ตัน (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2549) ทั้งนี้ด้วยพฤติกรรมกรบริโภคและกำจัดขยะของประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในเรื่องนี้รวมทั้งสถาบันการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับนโยบายและการปฏิบัติยังไม่ได้ปลูกจิตสำนึกเรื่องนี้อย่างเป็นระบบ

เมืองเชียงใหม่โดยเทศบาลนครเชียงใหม่ซึ่งรับผิดชอบการจัดการขยะมูลฝอยของพื้นที่ที่รับผิดชอบในเขตของตนเอง ก็ได้ประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนสถานที่กำจัดขยะอย่างถาวรเป็นระยะเวลานาน โดยเฉพาะในช่วงกว่า 10 ปี ที่ผ่านมา คือ ในปี พ.ศ. 2542 ประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงบริเวณพื้นที่กำจัดขยะ ได้มีการประท้วงและปิดพื้นที่ดังกล่าว เนื่องจากเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้ดำเนินการกำจัดขยะในลักษณะการขุดฝังกลบเป็นบางส่วน หากปีใดงบประมาณหรือพื้นที่ไม่เพียงพอ ก็จะทำการกองขยะบนพื้นที่เปิด และมีการเผาบ้างเป็นครั้งคราว ซึ่งการกำจัดดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหามลภาวะสิ่งแวดล้อมปัญหาสิ่งแวดล้อม

เทศบาลนครเชียงใหม่ จึงได้พยายามดำเนินการหาพื้นที่กำจัดขยะของตนเอง นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 แต่เป็นเพียงการปฏิบัติการในรูปแบบชั่วคราวมาโดยตลอด เพราะการต่อต้านของประชาชนยังเกิดขึ้นอยู่เสมอและการต่อต้านนั้นยังรวมไปถึงโครงการเตาเผาขยะของกรมโยธาธิการกระทรวงมหาดไทยและโครงการโรงไฟฟ้าเพื่อสิ่งแวดล้อมของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งประเด็นสาเหตุของการต่อต้านของประชาชนนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการขาดความเชื่อมั่นของภาคประชาชนในเรื่องความโปร่งใส จริงใจ และปลอดภัย อันเนื่องมาจากการดำเนินการจัดการขยะของเทศบาลเชียงใหม่ที่ผ่านมา ความรู้สึกของประชาชนในพื้นที่ ที่ต้องเป็นผู้รับภาระในการกำจัดขยะของผู้อื่น โดยที่ตนเองไม่ได้เป็นผู้ก่อ ความไม่เข้าใจของเจ้าของที่ดินและผู้ประกอบการอื่นที่มีพื้นที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับสถานที่กำจัดขยะ เพราะคาดว่าจะทำให้เกิดผลกระทบเชิงลบในด้านสิ่งแวดล้อมได้

ดังนั้น ในปีพ.ศ. 2550 เทศบาลนครเชียงใหม่ จึงประสานความร่วมมือกับทางสำนักบริการวิชาการมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้เป็นที่ปรึกษาในการที่ปรับปรุงแบบที่ได้เคยทำการศึกษาไว้แล้ว รวมถึงการศึกษาถึงระบบบริหารจัดการกำจัดขยะ โชนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหามลพิษจากขยะ ที่กำลังทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นตามความเจริญเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม โดยให้เป็นไปอย่างมีระบบและถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและวิชาการสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของชุมชนเมืองเชียงใหม่ในอนาคตอย่างยั่งยืน ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นข้อมูลย้อนกลับในเชิงวิชาการและการยอมรับของชุมชนในเบื้องต้น

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม และเป็นผู้ร่วมโครงการวิจัยครั้งนี้ มีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการขยะ

มูลฝอยโซนาได้ ตลอดจนศึกษาแนวทาง บทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการขยะมูลฝอยของพื้นที่โซนาได้ของจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้เพื่อนำไปประกอบการพิจารณา และเป็นแนวทางในการดำเนินโครงการและการจัดการในการแก้ไขปัญหาขยะได้อย่างมีประสิทธิภาพที่จะมีการดำเนินการต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยต่อโครงการจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยในเขตโซนาได้ของจังหวัดเชียงใหม่
- 2) เพื่อศึกษาวิเคราะห์จุดแข็งและข้อควรเสนอปรับปรุง แนวทาง นโยบาย และมาตรการของเทศบาลนครเชียงใหม่ในการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยในเขตโซนาได้ของจังหวัดเชียงใหม่

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตการศึกษาโดยมุ่งเน้นศึกษาสถานการณ์สาเหตุ และผลกระทบของปัญหาขยะมูลฝอย ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเขตโซนาได้ของจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาแนวทาง นโยบาย และมาตรการของเทศบาลนครเชียงใหม่ในการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยในเขตโซนาได้ของจังหวัดเชียงใหม่

1.3.1 ขอบเขตพื้นที่ศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เลือกกลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโครงการศูนย์กำจัดขยะโซนาได้จังหวัดเชียงใหม่ คือ พื้นที่ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ อำเภอหางดง อำเภอสารภี อำเภอสันป่าตอง อำเภอจอมทอง และอำเภอดอยหล่อ ซึ่งจากผลการประเมินสถานการณ์ขยะ ของกรมควบคุมมลพิษ ในเขตเทศบาลตำบลและเทศบาลเมืองทุกปี พบว่าปริมาณขยะจากครัวเรือนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่มีสูงสุด คือ 265 ตัน / วัน มีอัตราการเกิดขยะ 1.52 % พื้นที่เทศบาลตำบลหางดงมี ปริมาณขยะจากครัวเรือน 2.46 ตัน / วัน มีอัตราการเกิดขยะ 0.60 % เทศบาลตำบลจอมทองปริมาณขยะจากครัวเรือน 3.91 ตัน / วัน มีอัตราการเกิดขยะ 0.40 % เทศบาลตำบลสันป่าตอง มี ปริมาณขยะจากครัวเรือน 3.07 ตัน / วัน มีอัตราการเกิดขยะ 0.6 % (สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม , 2548) และแนวโน้มของปริมาณขยะมูลฝอยนั้นก็คาดว่าปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี จากข้อมูลของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมปีพ.ศ. 2549 ปริมาณขยะในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีปริมาณขยะวันละ 1,000 ตัน เป็นของเทศบาลนครเชียงใหม่ 532 ตัน องค์การบริหารส่วนตำบล 468 ตัน ดังนั้น ปัญหาดังกล่าว จึงต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย

1.3.2 ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตการศึกษา ของเนื้อหา โดยศึกษาข้อมูลทั่วไป ของ บริบทพื้นที่ตั้งโครงการ สถานการณ์ สาเหตุ และผลกระทบจากปัญหาขยะมูลฝอย ในเขตโซนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ ศึกษานโยบาย และมาตรการ ของเทศบาลนครเชียงใหม่โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) ศึกษาสถานการณ์ สาเหตุ และผลกระทบจากปัญหาขยะมูลฝอย ในเขตโซนใต้ของ จังหวัดเชียงใหม่

1.1) สถานการณ์ขยะมูลฝอย

1.1.1) สถานการณ์ทั่วไป

1.1.2) ระดับความรุนแรงของปัญหาขยะมูลฝอย

1.1.3) แนวโน้มของปัญหาขยะมูลฝอย

1.1.4) พื้นที่ที่เกิดปัญหาขยะมูลฝอย

1.1.5) กลุ่มคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาขยะมูลฝอย

1.1.6) ลักษณะการจัดการในปัจจุบัน

1.2) สาเหตุปัญหาขยะมูลฝอย

1.2.1) แหล่งกำเนิดขยะมูลฝอย

1.2.2) ระดับความรุนแรงของปัญหาขยะมูลฝอย

1.2.3) กลุ่มคนที่ก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอย

1.3) ผลกระทบจากปัญหาขยะมูลฝอย

1.3.1) ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

1.3.2) ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต

1.3.3) กลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาขยะมูลฝอย

2) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่มีต่อโครงการจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยโซนใต้ ของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ระดับของการมีส่วนร่วม หลักการ รูปแบบการมีส่วนร่วม

3) ศึกษาวิเคราะห์ นโยบาย และมาตรการของเทศบาลนครเชียงใหม่ในการจัดการปัญหา ขยะมูลฝอยในเขตโซนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่

3.1) ศึกษาวิเคราะห์ นโยบาย และมาตรการของเทศบาลนครเชียงใหม่ในการ จัดการปัญหาขยะมูลฝอยในเขตโซนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ในปัจจุบัน

3.2) ศึกษาวิเคราะห์ นโยบาย และมาตรการของเทศบาลนครเชียงใหม่ในการ จัดการปัญหาขยะมูลฝอยในเขตโซนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ในอนาคต

1.3.3 ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของใน โครงการจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย โชนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้ ได้แก่

1) ประชาชนผู้รับผลกระทบ ทั้งกลุ่มผู้เสียผลประโยชน์ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากโครงการในด้านลบ และกลุ่มผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์ในด้านบวก ตัวอย่างประชากรจึงประกอบด้วย ประชาชนที่อยู่ในเส้นทางของศูนย์กำจัดขยะที่อยู่ในเขตโชนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งกลุ่มเหล่านี้เป็นกลุ่มมีที่อยู่อาศัย และทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันของบุคคล ตลอดจน ผู้ที่ผลิต และ/หรือ ผู้ที่ให้บริการทางการค้า ธุรกิจ ห้างร้าน หรือสถานประกอบการ เพื่อหวังผลกำไร จากการประกอบกิจการนั้นๆ หรืออาจเป็นพนักงานในสถานประกอบการ จำนวน 315 คนแบ่งเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ

1.1) ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่รัศมีระหว่าง 2-5 กิโลเมตรของศูนย์กำจัดขยะที่อยู่ในเขตโชนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งกลุ่มเหล่านี้เป็นกลุ่มมีที่อยู่อาศัย และทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันของบุคคล ตลอดจน ผู้ที่ผลิต และ/หรือ ผู้ที่ให้บริการทางการค้า ธุรกิจ ห้างร้าน หรือสถานประกอบการ เพื่อหวังผลกำไร จากการประกอบกิจการนั้นๆ หรืออาจเป็นพนักงานในสถานประกอบการ ซึ่งอาจได้รับผลกระทบโดยตรง

1.2) ประชาชนที่อยู่ตามเส้นทางการขนขยะมูลฝอยไปยังที่ตั้งโครงการศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยโชนใต้ จังหวัดเชียงใหม่

2) หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับโครงการจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยโชนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ คือ เทศบาลนครเชียงใหม่ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการฯ ได้แก่ ผู้อำนวยการส่วนควบคุมการก่อสร้าง กองช่างสุขาภิบาล เทศบาลนครเชียงใหม่ หัวหน้าฝ่ายจัดการสภาพแวดล้อม กองช่างสุขาภิบาล เทศบาลนครเชียงใหม่ หัวหน้าฝ่ายจัดการสภาพแวดล้อม กองช่างสุขาภิบาล เทศบาลนครเชียงใหม่ ผู้อำนวยการส่วนบริการส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครเชียงใหม่ เป็นต้น

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัญหาขยะมูลฝอย หมายถึง ขยะที่มาจากชุมชนที่อยู่อาศัย บ้านเรือน พาณิชยกรรม ซึ่งเกิดจากกิจกรรมต่างๆ ของประชาชนไม่รวมถึง ขยะโรงงาน ขยะติดเชื้อ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณนั้น

สถานการณ์ปัญหาขยะมูลฝอย หมายถึง ลักษณะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จากการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในเขตโชนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

สาเหตุของปัญหาขยะมูลฝอย หมายถึง ปัจจัยที่เป็นที่มาของปัญหาขยะมูลฝอยในเขตโซนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ ที่เกิดจากแหล่งต่างๆ แนวโน้มของการขยายตัวของแหล่งกำเนิดขยะมูลฝอยที่จะเพิ่มปัญหาขยะมูลฝอยมากยิ่งขึ้น ได้แก่ จำนวนประชากร รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอย

ผลกระทบจากปัญหาขยะมูลฝอย หมายถึง ผลกระทบทางลบที่เกิดจากปัญหาขยะมูลฝอยในเขตโซนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีผลกระทบทางด้านสาธารณสุข สุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ จากกลิ่นเน่า และการแพร่เชื้อโรคที่เกิดจากแหล่งขยะมูลฝอย ผลกระทบต่อการจราจรขนส่ง รวมถึงก่อให้เกิดความรำคาญใจ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมายถึง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของในโครงการจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะโซนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้ คือ

1) ประชาชนกลุ่มที่ 1 คือ ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่รัศมีระหว่าง 2-5 กิโลเมตรของศูนย์กำจัดขยะที่อยู่ในเขตโซนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ ตำบลคอยหล่อ ตำบลสันติสุข ตำบลยางคราม และตำบลสองแคว อำเภอคอยหล่อ

2) ประชาชนกลุ่มที่ 2 คือ ประชาชนที่อยู่ตามเส้นทางการขนขยะมูลฝอยไปยังที่ตั้งโครงการศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยโซนใต้ ซึ่งเริ่มตั้งแต่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ อำเภอหางดง อำเภอสารภี อำเภอสันป่าตอง อำเภอคอยหล่อ และอำเภอจอมทอง

3) หน่วยงานที่มีอำนาจการตัดสินใจ ได้แก่ เจ้าของโครงการ คือ เทศบาลนครเชียงใหม่ โครงการจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยโซนใต้จังหวัดเชียงใหม่ หมายถึง โครงการที่ทางเทศบาลเตรียมติดตามความเป็นไปได้ถึงโอกาสในการจัดตั้งศูนย์ฯ จัดทำขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่โซนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ดังต่อไปนี้ อำเภอเมืองเชียงใหม่ อำเภอหางดง อำเภอสารภี อำเภอสันป่าตอง อำเภอคอยหล่อ และอำเภอจอมทอง จำนวน 7 เทศบาลตำบล 24 องค์การบริหารส่วนตำบล

ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยโซนใต้จังหวัดเชียงใหม่ หมายถึง ที่ตั้งของศูนย์กำจัดขยะโซนใต้ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลคอยหล่อ อำเภอคอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบความคิดในการศึกษาวิจัย การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการการศึกษาความเป็นไปได้ของศูนย์กำจัดขยะโซนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงปัญหาอุปสรรค ในการจัดการปัญหา จากการศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาขอบเขตเนื้อหาทั้งด้านประชากรและพื้นที่ เพื่อให้หน่วยงานของภาครัฐและประชาชน สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาในรูปแบบของความร่วมมือ ทั้งร่วมการวางแผน ร่วมดำเนินการ และร่วมติดตามประเมินผล

โดยมีเป้าหมายว่า เมื่อทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดการแล้ว จะนำไปสู่ความสำเร็จ ในโครงการศูนย์กำจัดขยะโชนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีแนวคิดการมีส่วนร่วม แนวคิดการจัดการมนุษย์ กับสิ่งแวดล้อม แนวคิดนโยบายสาธารณะมาเป็นแกนในการจัดภาพและทำเป็นกรอบแนวคิด

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

